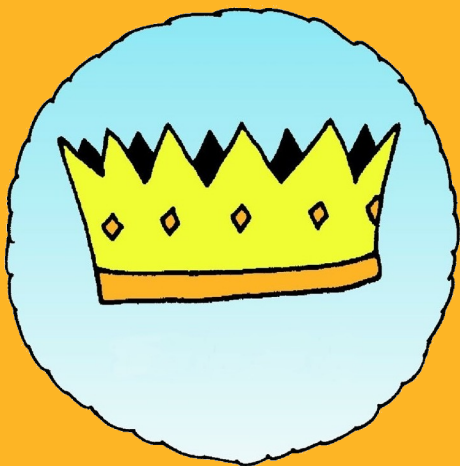

Ḳhudā kī Nazr se Dekhnā

Dāūd Bādshāh kā Chunāw

ḵhudā kī nazr se dekhnā. dāūd bādshāh kā chunāw

Seeing through God's Eyes. King David is Chosen

by Bakhtullah

[*Zinda Kalam 12*]

(Urdu—Roman script)

© 2026 Chashma Media.

published and printed by

GWCS, New Delhi

Bible text is from UGV.

illus. R. Gunther

<https://www.freebibleimages.org/illustrations/ls-david-anointed/>

for enquiries or to request more copies:

askandanswer786@gmail.com

Fahrist

Ḳhudā kī Nazar se Dekho	3
Ḳhudā ke Kahne par Amal Karo	6
1 Samuel 16:1-13	9

Ek din Rab, Samuel nabī se hamkalām huā,

Mendhe kā sīng zaitūn ke tel se bharkar
Bait-laham chalā jā. Wahāñ ek ādmī se
mil jis kā nām Yassī hai. Kyoñki mainne
us ke beṭoñ meñ se ek ko chun liyā hai ki
wuh nayā bādshāh ban jāe.

- *Khudā ne Samuel nabī ko kyon kahā ki mendhe
kā sīng zaitūn ke tel se bhar le?*

Qadīm zamāne meñ mendhe kā sīng bartan ke
taur par istemāl hotā thā. Ādmī safr ke lie us meñ
tel unḍelkar apne sāth le jā saktā thā.

- *Apne sāth zaitūn kā tel le jāne kā kyā maqsad thā?*
- *Sar par tel unḍelne kā kyā maqsad thā?*

Sar par tel unḍelne se Khudā yih kahnā chāhtā
thā ki main is ādmī ko apne lie maḥsūs kar rahā
hūñ. Yahī ek din Isrāīl kā bādshāh banegā. Tab
likhā hai,

Samuel mān gayā. Jab wuh Bait-laham pahunch gayā to log chaunk uṭhe. Larazte larazte shahr ke buzurg us se milne āe aur pūchhā, “Ḳhairiyat to hai ki āp hamāre pās ā gae haiñ?”

Samuel ne unheñ tasallī dekar kahā, “Ḳhairiyat hai. Main Rab ke huzūr qurbānī pesh karne ke lie āyā hūñ. Apne āp ko Rab ke lie maḵsūs-o-muqaddas karen aur phir mere sāth qurbānī kī ziyāfat meñ sharīk ho jāeñ.” Samuel ne Yassī aur us ke beṭoñ ko bhī dāwat dī aur

unheñ apne āp ko maḥsūs-o-muqaddas karne ko kahā.

Jab Yassī apne beṭoñ samet qurbānī kī ziyāfat ke lie āyā to Samuel kī nazar Iliyāb par paṛī. Us ne sochā, “Be-shak yih wuh hai jise Rab masah karke bādshāh banānā chāhtā hai.”

► *Āp kā kyā ḥhyāl hai? Kyā sab se barā beṭā Iliyāb bādshāh banegā?*

Nahīñ. Is se ham pahlā sabaq sīkhte haiñ,

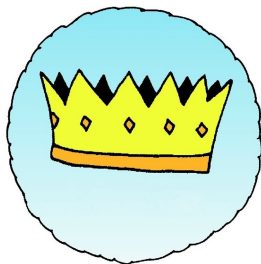
Ḳhudā kī Nazar se Dekho

Likhā hai,

Rab ne farmāyā, “Is kī shakl-o-sūrat aur lañbe qad se muta’assir na ho, kyonki yih mujhe nāmañzūr hai. Main insān kī nazar se nahīn dekhtā. Kyonki insān zāhirī sūrat par ġhaur karke faislā kartā hai jabki Rab ko har ek kā dil sāf sāf nazar ātā hai.”

- *Kyā Rab ne sab se baṛe naujawān ko chun liyā? Nahīn.*
- *Kyon nahīn?*

Islie ki ẖhudā zāhirī sūrat par ḡhaur karke faislā nahīn kartā. Wuh dil ko dekhkar faislā kartā hai. Tab likhā hai,

Phir Yassī ne apne dūsre beṭe Abīnadāb ko bulākar Samuel ke sāmne se guzarne diyā. Samuel bolā, “Nahīn, Rab ne ise bhī nahīn chunā.” Is ke bād Yassī ne tīsre beṭe Sammā ko pesh kiyā. Lekin yih bhī nahīn chunā gayā thā. Yoñ Yassī ne apne sāt beṭoñ ko ek ek karke Samuel ke sāmne se guzarne diyā. In meñ se koī Rab kā chunā huā bādshāh na niklā.

- *Kyā ẖhudā ne in beṭoñ meñ se kisī ko chun liyā? Nahīn. Ab ham ek aur sabaq sīkhte haiñ, yih ki*

Khudā ke Kahne par Amal Karo

- *Jab Khudā ne sāt beṭoṅ meṅ se kisī ko chunane se inkār kiyā to kyā Samuel māyūs huā?*

Nahīn. Wuh jāntā thā ki Khudā kā koī mansūbā hai jo ab tak nazar nahīn ātā. Isliē likhā hai,

Ākhirkār Samuel ne pūchhā, “In ke alāwā koī aur beṭā to nahīn hai?”

Yassī ne jawāb diyā, “Sab se chhoṭā beṭā abhī bāqī rah gayā hai, lekin wuh bāhar khetoṅ meṅ bheṛ-bakriyoṅ kī nigrānī kar rahā hai.”

Samuel ne kahā, “Use fauran bulā leñ. Us ke āne tak ham khāne ke lie nahīn baiṭheñge.”

Chunāñche Yassī chhoṭe ko bulākar andar le āyā. Yih beṭā gorā thā. Us kī āñkheñ ḡhūbsūrat aur shakl-o-sūrat qābil-e-tārīf thī. Rab ne Samuel ko batāyā, “Yahī hai. Uṭkar ise masah kar.”

► *Ḳhudā ne kis ko chun liyā?*

Hazrat Dāūd ko. Sab se chhoṭe beṭe ko.

► *Dāūd kaisā thā?*

Wuh gorā thā. Us kī ānkhen̄ khūbsūrat aur shakl-o-sūrat qābil-e-tārīf thī.

- *Kyā wuh apne bhāīyon̄ jaisā barā aur tāqatwar lag rahā thā?*

Nahīn. Tab likhā hai,

Samuel ne tel se bharā huā menḍhe kā sīng lekar use Dāūd ke sar par unḍel diyā. Sab bhāī maujūd the. Usī waqt Rab kā Rūh Dāūd par nāzil huā aur us kī sārī umr us par ṭhahrā rahā. Phir Samuel Rāmā wāpas chalā gayā.

- *Samuel ne Ẹhudā ke kahne par kyā kiyā?*
Us ne Dāūd ke sar par tel unḍel diyā.
- *Jab us ne Dāūd ke sar par tel unḍelā to kyā huā?*
Rab kā Rūh Dāūd par nāzil huā aur sārī umr us par ṭhahrā rahā.
- *Is kā kyā matlab hai?*
Matlab yih hai ki use Ẹhudā se ḵhās iḵhtiyār mil gayā. Aisā iḵhtiyār jis se wuh pūrī zindagī bādshāh kī zimmedāriyān nibhā sakā.
- *Kyā āp Samuel kī tarah Ẹhudā kī nazar se hālāt aur logoṅ ko parakhṭe haiṅ? Kyā āp Ẹhudā ke kahne par hī amal karte haiṅ?*
Har kām meṅ duā karen kī āp Ẹhudā kī nazar se dekh sakeṅ aur usī ke kahne par amal karen. Tab hī kāmyābī yaqīnī hogī.

1 Samuel 16:1-13

Ek din Rab Samuel se hamkalām huā, “Tū kab tak Sāul kā mātām karegā? Mainne to use rad karke bādshāh kā ohdā us se le liyā hai. Ab menḍhe kā sīṅg zaitūn ke tel se bharkar Baitlaham chalā jā. Wahān ek ādmī se mil jis kā nām

Yassī hai. Kyonki mainne us ke beṭoñ meñ se ek ko chun liyā hai ki wuh nayā bādshāh ban jāe.”

Lekin Samuel ne etarāz kiyā, “Main kis tarah jā saktā hūñ? Sāul yih sunkar mujhe mār ḍālegā.”

Rab ne jawāb diyā, “Ek jawān gāy apne sāth lekar logoñ ko batā de ki main ise Rab ke huzūr qurbān karne ke lie āyā hūñ. Yassī ko dāwat de ki wuh qurbānī kī ziyāfat meñ sharīk ho jāe. Āge main tujhe batāūngā ki kyā karnā hai. Main tujhe dikhāūngā ki kis beṭe ko mere lie masah karke chun lenā hai.”

Samuel mān gayā. Jab wuh Bait-laham pahuñch gayā to log chaunk uṭhe. Larazte larazte shahr ke buzurg us se milne āe aur pūchhā, “Ḳhairiyat to hai ki āp hamāre pās ā gae hain?”

Samuel ne unheñ tasallī dekar kahā, “Ḳhairiyat hai. Main Rab ke huzūr qurbānī pesh karne ke lie āyā hūñ. Apne āp ko Rab ke lie maḵsūs-o-muqaddas karen aur phir mere sāth qurbānī kī ziyāfat meñ sharīk ho jāen.” Samuel ne Yassī aur us ke beṭoñ ko bhī dāwat dī aur unheñ apne āp ko maḵsūs-o-muqaddas karne ko kahā.

Jab Yassī apne beṭoñ samet qurbānī kī ziyāfat ke lie āyā to Samuel kī nazar Iliyāb par paṛī. Us ne sochā, “Be-shak yih wuh hai jise Rab masah karke bādshāh banānā chāhtā hai.”

Lekin Rab ne farmāyā, “Is kī shakl-o-sūrat aur lanbe qad se muta’assir na ho, kyonki yih mujhe nāmañzūr hai. Maiñ insān kī nazar se nahīn dekhtā. Kyonki insān zāhirī sūrat par ghaur karke faislā kartā hai jabki Rab ko har ek kā dil sāf sāf nazar ātā hai.”

Phir Yassī ne apne dūsre beṭe Abīnadāb ko bulākar Samuel ke sāmne se guzarne diyā. Samuel bolā, “Nahīn, Rab ne ise bhī nahīn chunā.” Is ke bād Yassī ne tīsre beṭe Sammā ko pesh kiyā. Lekin yih bhī nahīn chunā gayā thā. Yoñ Yassī ne apne sāt beṭoñ ko ek ek karke Samuel ke sāmne se guzarne diyā. In meñ se koī Rab kā chunā huā bādshāh na niklā. Āḥhirkār Samuel ne pūchhā, “In ke alāwā koī aur beṭā to nahīn hai?”

Yassī ne jawāb diyā, “Sab se chhoṭā beṭā abhī bāqī rah gayā hai, lekin wuh bāhar khetoñ meñ bheṛ-bakriyoñ kī nigrānī kar rahā hai.”

Samuel ne kahā, “Use fauran bulā leñ. Us ke āne tak ham khāne ke lie nahīn baiṭheñge.”

Chunāñche Yassī chhoṭe ko bulākar andar le āyā. Yih beṭā gorā thā. Us kī āñkheñ ḡhūbsūrat aur shakl-o-sūrat qābil-e-tārīf thī. Rab ne Samuel ko batāyā, “Yahī hai. Uṭhkar ise masah kar.” Samuel ne tel se bharā huā menḍhe kā sīñg lekar use Dāūd ke sar par unḍel diyā. Sab bhāī maujūd the. Usī waqt Rab kā Rūh Dāūd par nāzil huā aur us kī sārī umr us par ṭhahrā rahā. Phir Samuel Rāmā wāpas chalā gayā.